

.Ficus carica L
 F i c u s
 kopetdaghensis
 Pachom
 Common fig, fig
 tree
 تین
 از خانواده موراسه
 (Moraceae)
 جنگل های شمال
 ایران، آذربایجان،
 اصفهان، تهران،
 شیراز، خراسان،
 خوزستان، نواحی
 غرب ایران
 درختی است کوچک
 که بلندی آن 5-6
 متر و گاهی بیشتر
 است. برگهای آن
 بزرگ پهن پنجه ای با
 بریدگی، دارای 5
 قسمت شبیه به
 برگ مو خشن به
 رنگ سبز خاکستری
 است. میوه این گیاه،
 به طول 2-3 سانتی
 متر، سبز شونده،
 زرد شونده تا بنفش،
 با کرکهای کوتاه یا
 بدون کرک.
 از نظر شیمیایی در
 میوه انجیر مواد قندی
 و مواد ازته و کمی
 چربی و
 پروتئوز (Proteose)،
 آمینو اسید (Amino-
 acid)، لیپاز (Lipase)،
 کراوین (Cravin)،
 تایروزین (Tyrosine)،
 پروتئاز (Protease)،
 کاروتن (Carotin)، قند
 نیشکر، سروتی نیک
 اسید، مالیک اسید،
 سیتریک اسید،
 فسین (Ficin) و
 ویتامین A وجود دارد.
 و در برگهای آن
 فیکوسین (Ficusin) و
 برگاپتن (Bergaptene)

نام علمی

نام انگلیسی

نام عربی

تیره گیاه

مکان رویش

گیاه شناسی

ترکیبات شیمیایی

(، پپسین(Pepsin)،
اوره آز(Urease)،
پاپائین(Papain)،
تایروزین(Tyrosine)،
گلوتامین(Glutamine)
(
فیتوسترول(Phytoste)
rol) و سیتوسترول
یافت می شود.
میوه، برگ، ریشه
ها، پوست و شیرابه
گیاه
میوه این گیاه مغذی
نرم کننده، آرام
بخش ملین و
مسهل ضعیف است.
شیره آن برای نابودی
زگیل به صورت
موضعی استفاده
می شود. فیسین
موجود در شیرابه
خشک گیاه به عنوان
ضد آسکاریس و
کرمهای حلقوی می
باشد.
گرم و تر
فلج شدن، سرفه
کردن، تنگی سینه و
نفس، برونشیت،
فروافتادن کام،
گرفتگی، درد شکم و
درد پهلو، سل،
بواسیر، ورم کبد،
قطره قطره آمدن
ادرار، امراض طحال،
یرقان، بیماریهای
کلیه، برش و نمش،
تب هر چهار روزه ،
سرخچه، سرخک،
گرفتگی رحم، ذات
الریه، ذات الجنب،
زخمهای رحم،
مسمومیت، سیاتیک
شیره انجیر سمی
است. نباید روی
پوست به کار رود،
کاربرد آن روی پوست
ممکن است سبب
حساسیت به نور
شود.
1. الالبنيه عن

بخش موثر اندام گیاه

اثرات فارماکولوژیک در طب مدرن

درجه سردی و گرمی

خواص درمانی

طرز استفاده

عوارض جانبی و موارد احتیاط

منابع

الحقایق الادویه،
ابومنصور موفق
هروی، انتشارات
دانشگاه
تهران، 1371، ص
2. هدایه المتعلمین
فی الطب، ابوبکر
اخوینی بخارائی، به
کوشش جلال
متینی، انتشارات
دانشگاه فردوسی
مشهد، 1371
3. قانون فی الطب،
ابن سینا، ترجمه
عبدالحمن
شرفکندی تهران:
انتشارات سروش
(صدا و سیما)، چاپ
نهم، 1389، ج2، ص
4. گیاهان داروئی ،
ژان ولاگ –
ژییری استودولا
مترجم: ساعد زمان
– انتشارات
ققنوس ، چاپ
پنجم، 1382، ص
5. معارف گیاهی،
کاربرد گیاهان در
پیشگیری و درمان
بیماریها، حسین میر
حیدر، تهران: دفتر
نشر فرهنگ
اسلامی ، چاپ
پنجم، 1385، ج6،
صص48-42.
6. شناخت گیاهان
دارویی و معطر ایران،
ولی الله مظفریان،
انتشارات فرهنگ
معاصر، چاپ اول،
1391، ص 710-711.